

- ii) Vispārējā tiesa neesot pienācīgi ņēmusi vērā konfidencialitātes noteikumus, kas paredzēti nozares tiesību aktos attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem, proti, Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulā (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽⁴⁾, un
- iii) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, neņemot vērā vajadzību interpretēt Orhūsas regulas 6. panta 1. punktu cik vien iespējams saderīgi ar Pamattiesību hartu un Līgumu par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (TRIPs).

⁽¹⁾ OV L 264, 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 43. lpp.

⁽³⁾ OV L 230, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 309, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 23. decembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD

(Lieta C-681/13)

(2014/C 71/18)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Diageo Brands BV

Atbildētāja: Simiramida-04 EOOD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 34. panta ievads un 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šis atteikuma pamats attiecas arī uz gadījumu, kad izcelsmes dalībvalsts tiesas nolēmums ir acīmredzamā pretrunā Savienības tiesībām un šī tiesa to ir atzinusi?
- 2) a) Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 34. panta ievads un 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka puse nav izmantojusi nolēmuma izcelsmes valstī pieejamos tiesību aizsardzības līdzekļus, liedz tai derīgi atsaukties uz šo atteikuma pamatu?

- b) Ja atbilde uz 2 (a) jautājumu ir apstiprināšana, vai tā būtu citāda, ja tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošana nolēmuma izcelsmes valstī bija bezjēdzīga, jo jāpieņem, ka tā nebūtu novedusi pie cita nolēmuma?

- 3) Vai Regulas 2004/48/EK ⁽²⁾ 14. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī norma attiecas arī uz pušu izdevumiem dalībvalstī sakarā ar prasību par kaitējuma atlīdzību, ja prasība un aizstāvība attiecas uz apgalvoto atbildētājas atbildību sakarā ar tās uzlikto arestu un paziņojumiem, kurus tā veica savu preču zīmes tiesību īstenošanai citā dalībvalstī, un šajā ziņā rodas jautājums par pēdējās minētās dalībvalsts tiesas sprieduma atzīšanu pirmajā minētajā dalībvalstī?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. decembrī iesniedza Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) — X AB/Skatteverket

(Lieta C-686/13)

(2014/C 71/19)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītāja: X AB

Atbildētāja: Skatteverket

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 49. pants un LESD 63. pants nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru domicila dalībvalsts neļauj atskaitīt valūtas kursu svārstību radītos zaudējumus, kuri ir iekļauti ar citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības kapitāla daļām, kas tiek izmantotas komercdarbības vajadzībām, saistītajā kapitāla pieaugumā vai kapitāla zaudējumos, ja domicila dalībvalsts piemēro sistēmu, saskaņā ar kuru kapitāla pieaugums un kapitāla zaudējumi saistībā ar šīm kapitāla daļām ir pilnībā atbrīvoti no nodokļiem?